

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 53Csp/105/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124208431
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ľuboš Chrenko
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2025:4124208431.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudcom Ľubošom Chrenkom v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. F. XXX/XX, G. – H., proti žalovanému: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o., so sídlom Bajkalská 13, Bratislava, IČO: 36 860 662, o zaplatenie 1.928,93 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Súd priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 07.08.2024, doručenu tunajšiemu súdu dňa 07.08.2024, sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu vo výške 1.928,93 eura, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.236,93 eura od 18.01.2022 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 692,- eur od 15.06.2022 do zaplatenia.

1.1. Žalobu podal z dôvodu, že dňa 18.01.2022 žalovaný vyhotovil a zaslal žalobcovi oznámenie, v ktorom uviedol, že odúčtoval na základe exekučného príkazu 433EX 1378/21 z účtu stavebného sporenia žalobcu č. 4547055601 sumu 1.236,93 eura. Dňa 15.06.2022 žalovaný vyhotovil a následne zaslal žalobcovi oznámenie, že na základe exekučného príkazu 433EX 72/22 odúčtoval z účtu stavebného sporenia žalobcu č. 4547055601 sumu 692,- eur. Dňa 15.07.2024 zaslal žalobca žalovanému výzvu na úhradu tejto pohľadávky. Žalovaný výzvu prevzal dňa 16.07.2024, pohľadávku v stanovenej lehote neuhradil.

1.2. Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že vzťah majiteľa účtu je vzťahom, kde veriteľ je majiteľ účtu a banka dlžník. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný má povinnosť označiť len účty, ktorých je majiteľ žalobca, resp. takýto zmluvný vzťah je prítomný. Žalovaný označil 4547055601 (I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) účet v zmluve na úvere na bývanie č. 4547055601, kde má žalobca povinnosť uhrádzať dlh z predmetného úveru účet, kde má byť majiteľ žalobca. Žalobca, ale majiteľom predmetného účtu nie, nakoľko jednak absentuje vzťah nadradenosti majiteľa účtu. Účet uvedený v zmluve o úvere na bývanie je úverový účet, kde má povinnosť uhrádzať splátky z úveru. Žalovaný tak na základe spotrebiteľského vzťahu úveru na bývanie odúčtoval z úverového účtu splátky úveru žalobcu, pričom sa jednalo o úverový účet a účet ktorým nie je majiteľ žalobca. Žalovaný tak odúčtoval finančné prostriedky zo splátok úveru na bývanie, pričom k uvedenému nemal žiaden právny dôvod, čím spôsobil žalobcovi škodu spolu vo výške 1.928,93 eura. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.

zn. 17CoEk/3/2024, v zmysle ktorého nie je možné viesť exekučné konanie na uvedený účet, nakoľko zo zmlúv žalobca nie majiteľom účtov napriek skutočnosti, že tak žalovaný majiteľa účtov uvádza.

2. Platobným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 20.09.2024 č.k. 53Csp/105/2024-38 bolo žalobe žalobcu vyhovené.

3. Podaním zo dňa 07.10.2024, doručeným súdu dňa 07.10.2024, podal žalovaný voči platobnému rozkazu odpor, v ktorom navrhol, aby súd platobný rozkaz zrušil a po vykonanom dokazovaní žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú. Uviedol, že nárok žalobcu neuznáva a popiera ho v celom rozsahu z dôvodu, že žalobca v konaní nepreukázal ani nekonštatoval, akú zákonnú alebo zmluvnú povinnosť mal žalovaný porušiť. V tomto smere poukázal na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 36Csp/2021/2022, ktoré je právoplatne skončené a v rámci ktorého žalobca žiadal od žalovaného splnenie povinnosti, okrem iného, aj aby žalovaný neuvádzal žalobcu ako majiteľa účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. O tomto nároku bolo právoplatne rozhodnuté tak, že žaloba žalobcu bola zamietnutá ako nedôvodná. Zároveň okresný súd v tomto rozhodnutí uviedol, že mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalovaný neporušil žiadne ustanovenie zákona ani zmluvné ustanovenie podľa zmlúv, ktoré strany medzi sebou uzatvorili. Zároveň uviedol, že žalovaný uzatvoril zmluvy so žalobcom podľa ustanovení zákona o stavebnom sporení a následne v rámci exekučného konania poskytol exekútorovi súčinnosť, pričom k postupu exekútora nemá súd oprávnenie sa v tomto spore vyjadrovať. Obdobne argumentoval aj odvolací súd, ktorý uviedol, že k odúčtovaniu finančných prostriedkov nedošlo svojvoľne, ale na základe exekučného príkazu č. 433EX 1378/21 a exekučného príkazu 433EX 72/22.

3.1 Uviedol, že nie je pravdou, že by došlo k odúčtovaniu finančných prostriedkov na základe exekučného príkazu na úverovom účte žalobcu. Z oznámenia zo dňa 18.01.2022, ako aj z oznámenia z 15.06.2022 jednoznačne vyplýva, že na základe exekučného príkazu došlo k odúčtovaniu peňažných prostriedkov na účte stavebného sporenia. Účet č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX je účtom stavebného sporenia, ktorý vznikol na základe zmluvy o stavebnom sporení z 11.04.2016. Touto zmluvou sa žalovaný zaviazal zriadiť a viesť stavebnému sporiteľovi (žalobcovi) účet a pripisovať úroky k vkladom v zmysle tejto zmluvy a všeobecných obchodných podmienok.

3.2 K uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici žalovaný uviedol, že nie je účastníkom tohto exekučného konania a preto nevie, aké dôkazy súd pred vydaním rozhodnutia vykonal. Tiež uviedol, že odvolací súd posudzoval odúčtovanie peňažných prostriedkov z úverového účtu, nie z účtu stavebného sporenia. Uvedené exekučné konanie sa týka odlišnej exekučnej veci a preto má za to, že toto rozhodnutie nie je relevantné v prejednávanej veci.

3.3 Úverový účet, t. j. účet medziúveru v danom prípade mal číslo 4547055603, čo vyplýva aj zo zmluvy o úvere na bývanie z 14.05.2016.

3.4 Žalobca v konaní nepreukázal vznik škody, nakoľko mu žiadna škoda nemohla vzniknúť. Úver na bývanie doteraz nie je splatený a žalobca má dlh vo výške 31.000,- eur. Žalobca nepreukázal nielen porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného, ale nepreukázal ani vznik škody ani príčinnú súvislosť medzi údajným porušením povinnosti údajnou škodou.

4. Žalobca v podaní zo dňa 11.10.2024 navrhol odpor proti platobnému rozkazu zamietnuť z dôvodu, že žalovaný odpor vecne neodôvodnil, nepreukázal ani neuviedol skutkové tvrdenia, týkajúce sa zodpovednosti za škodu. Nie je vecným odôvodnením odcitovať výrok súdu v inom spore so žalobcom. Rovnako tak v celom odôvodnení žalovaný nespochybňuje požadovaný nárok. Pokiaľ má právny zástupca žalovaného za to, že žalobca je povinný preukazovať a uvádzať v žalobe právne porušenie, žalobca poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo 196/2009, v zmysle ktorého účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok právne kvalifikovať, musia však uviesť rozhodujúce skutočnosti tak, aby súd uvedené podriadil pod hypotézu právnej normy.

4.1 K tvrdeniu právneho zástupcu žalovaného, že súd už rozhodol v konaní sp. zn. 36Csp201/2022, aby neuvádzal majiteľa účtu žalobcu, a že žalovaný neporušil žiadne ustanovenie zákona ani zmluvné dojednania, uviedol rozhodnutie NS SR 5 Obdo 44/2011, v zmysle ktorého prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) je daná, ak sú rovnakí účastníci konania, ten istý nárok a má sa prejedávať tá istá vec. Predmetom konania vedenom na tomto súde je nárok žalobcu, ktorý si uplatňuje škodu voči žalovanému,

ktorá mu mala vzniknúť konaním žalovaného v exekučných konaniach, ktoré je v rozpore s Exekučným poriadkom.

4.2 V konaní vedenom pod sp. zn. 36Csp/201/2022 tunajší súd rozhodoval o povinnosti neuvádzať majiteľa účtov žalobcu. V konaní nárok žalobcu vychádza zo zmluvy o úvere na bývanie, v tomto konaní o náhrade škody, ktorá vznikla porušením práva žalobcu exekučnom konaní žalovaným. V rozhodnutí č. k. 36Csp/201/2022-154 súd rozhodol len o nároku, o ktorom mohol rozhodovať, preto z jeho výroku nie je možné odvodiť, že toto rozhodnutie sa týka aj iných exekučných konaní, v ktorých vystupujú žalobca a žalovaný. O tom, či žalovaný porušil zákon v exekučnom konaní má oprávnenie rozhodnúť výlučne exekučný súd. V tomto súd odkázal žalobcu, aby sa domáhal svojich práv na exekučnom súde.

4.3 K tvrdeniam právneho zástupcu žalovaného, že žalovaný nebol účastníkom exekučných konaní a že v ňom súd posudzoval odúčtovanie z úverového účtu a nie účtu stavebného sporenia žalobca uviedol, že zákon o ochrane spotrebiteľa v § 3 ods. 1 uvádza, že spotrebiteľ má nárok na súdnu ochranu, ak úspešne uplatní porušenie práva na súde. Nie je sporné, že žalovaný je bankou a žalobca spotrebiteľom. Zákon o ochrane spotrebiteľa neuvádza podmienku, aby žalovaný bol v inom súdnom konaní účastníkom konania, ktoré žalobca použije voči žalovanému na ochranu práva spotrebiteľa podľa § 3 ods. 1. Jedinou podmienkou je úspešné uplatnenie porušenia práva žalovaným na súde, pričom zákon nevyklučuje, aby takéto rozhodnutie nemohol vydať aj Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnom konaní. Neuvádza však ani ďalšiu podmienku, ktorú dôvodí žalovaný, a to, že sa musí jednať o totožné exekučné konania. Rovnako sa vyjadril aj NS SR v konaní vedenom pod sp. zn. 7Cdo 80/2020, v ktorom uviedol, že a ani skutočnosť, že žalovaný nebol účastníkom tohto konania, nič nemení na tomto závere, nakoľko súd konštatoval, že subjektom, ktorý porušil ustanovenia zákona o bankách, bol žalovaný.

4.4 Z judikatúry súdov je známe, že škodu možno definovať ako úbytok na majetku alebo právach poškodeného, ktorý musí byť v príčinnej súvislosti s porušením práva - konaním porušiteľa. Judikatúra súdov k tejto veci zaujala jednotné stanovisko, v zmysle ktorého sa vždy musí jednať o splnenie oboch uvedených podmienok kumulatívne. Žalobca predložil dôkaz - uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, v ktorom rozhodol, že aj napriek tomu Prvá stavebná sporiteľňa uvádzala majiteľa účtov žalobcu, takýto vzťah tu nie je.

4.5 Zo zmluvy o úvere na bývanie je preukázané, že žalobca má povinnosť uhrádzať splátky úveru na účet, ktorý uviedol žalovaný, pričom žalovaný v exekučných konaniach uvádzal majiteľa úverového účtu žalobcu a následne odúčtoval finančné prostriedky jeho splátky úveru, pričom sa dlh žalobcu zvyšoval o sumu, ktorú už uhradil a mal znovu uhrádzať, čo spôsobilo úbytok na jeho majetku, nakoľko žalovaný ho vyzýval, aby dlh uhradil, inak úver zosplatní. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ustanovenie § 3 zákona na ochranu spotrebiteľa, v zmysle ktorého spotrebiteľ má právo aj na náhradu škody od osoby, ktorá túto povinnosť porušila. V zmysle uvedeného má žalobca za to, že sú kumulatívne splnené obe podmienky pre vznik škody žalovaným.

5. V písomnom vyjadrení zo dňa 22.11.2024 listom právneho zástupcu žalovaný uviedol, že je toho názoru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, že mu vznikla škoda, nakoľko doteraz netvrdil ani nepreukázal, akú zákonnú alebo zmluvnú povinnosť žalovaný porušil, v dôsledku ktorej mu mala vzniknúť údajná škoda. Skutočnosť, že žalobca je spotrebiteľ ešte neznamena, že nie je povinný uviesť skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Poukázanie na rozhodnutie NS SR nemá v otázke prostriedkov procesného útoku a dokazovania nič spoločné.

5.1 K vyjadreniu žalobcu, že predmetom konania je jeho nárok, ktorý si uplatňuje škodu voči žalovanému, ktorá mu mala vzniknúť konaním žalovaného v exekučných konaniach, ktoré je v rozpore s exekučným poriadkom, žalobca neuviedol, v čom spočíva rozpor s exekučným poriadkom. Exekúciu vykonáva súdny exekútor a preto ak táto bola vykonávaná v rozpore s exekučným poriadkom a vznikla by žalobcovi v tejto súvislosti škoda, tento nárok si mal žalobca uplatňovať voči súdному exekútorovi.

5.2 Žalovaný v odpore jasne uviedol na akom skutkovom základe a po vykonaných akých dôkazov v exekučnom konaní, ktorého nebol účastníkom, krajský súd vydal predložené uznesenie. Faktom však zostáva, že krajský súd podľa daného uznesenia posudzoval odúčtovanie peňažných prostriedkov z úverového účtu, nie z účtu stavebného sporenia. Nekonštatuje v ňom, že by banka porušila zákon o bankách tak, ako to tvrdí žalobca.

5.3 Úver na bývanie žalobcom nie je doposiaľ splatený, dlh je vo výške 31.000,- eur. Z uvedeného potom vyplýva, že žiadna škoda nemohla žalobcovi ani teoreticky vzniknúť.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení, doručenom súdu dňa 28.11.2024 opätovne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoEK/3/2024, nič to nemení na závere, že povinný nemá pohľadávku z úverového účtu, pretože ani s vkladmi nemôže disponovať. Napriek oznámeniu banky v tomto konaní, že účet je síce vedený na meno a priezvisko povinného (v tomto konaní žalobcu), nie je však jeho majiteľom s oprávnením disponovať s účtom, povinný teda nemá pohľadávku z účtu. Žalobca zotrval na svojej žalobe, pričom dôkazom je aj skutočnosť, kde aj naďalej žalovaný spôsobuje spotrebiteľovi škodu tým, že jeho úverový účet uvádza ako účet majiteľa a následne na takto vyvolaný stav, ktorý sám spôsobil, odúčtuje prostriedky majúc za to, že majiteľom účtu je žalobca.

7. Vo veci bol vytyčený termín pojednávania na deň 19.02.2025, ktorého sa nezúčastnil žalovaný. Žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe. Nie je mu zrejmé, od čoho žalovaný vyvodzuje, že by mala byť porušená zmluvná povinnosť. Civilný sporový poriadok neukladá povinnosť žalobcovi odôvodňovať žalobu uvedením porušenia konkrétneho zákona. Je to vecou súdu. Žalovaný vo svojom vyjadrení uvádza, že sa má jednať o podstatné skutočnosti. Rozdiel medzi uvádzaním podstatných skutočností a odôvodňovaním konkrétnych zákonov je značný. Žalobca súhlasí, že má uvádzať podstatné skutočnosti a aj ich uviedol. Žalovaný tiež uviedol, že OS Nitra v konaní sp. zn. 36Csp/201/2022 spolu s krajským súdom, v rozsudku uviedol, že žalovaný neporušil žiadne ustanovenie zákona, ani zmluvné ustanovenie podľa zmlúv, ktoré medzi sebou strany uzatvorili. V tomto žalobca vzhladol prekážku tzv. res iudicata. V tejto súvislosti žalobca predložil súdu aj rozhodnutia NS SR. V danom prípade žalobca preukázal, že v zmysle rozhodnutí Najvyššieho súdu SR nie je rovnaký účastník konania vo vzťahu k exekučnému konaniu 17CoEk/3/2024 KS Banská Bystrica, kde nie sú rovnakí účastníci konania, čiže nie je splnená podmienka, že by tieto rozhodnutia boli totožné. Čo sa týka prekážky res iudicata k rozsudku sp. zn. 36Csp/201/2022, účastníci konania sú rovnakí, je tam žalovaný, žalobca, Stavebná sporiteľňa, toto je splnené. Nie je však splnená podmienka, že sa vychádza z iných skutkov, tzn. že na res iudicata musia byť totožné skutky, z ktorých sa vychádza. V tomto prípade žalobca postavil žalobu na tom skutku, kde z rozhodnutia KS v Banskej Bystrici 17CoEk/3/2024 preukázal, že žalovaný porušil zmluvné dojednanie, išlo o zmluvu na bývanie, kde tento súd dospel k tomu, že žalovaný uvádzal meno a priezvisko a takýto vzťah tam nie je a teda nie je ani vzťah, o ktorý by mohlo byť vedené aj exekučné konanie. Naproti tomu rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 36Csp/201/2022 vychádza z toho porušenia, tzn. vychádza zo zmluvy o úvere na bývanie, pričom súd žalobu zamietol. Čiže sa vychádza z iného skutku a základu. Dôkazom je aj bod 44. tohoto rozsudku v ktorom sa uvádza: „súd v priebehu konania vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby, keďže mal za to, že ide o vec týkajúcu sa exekučného konania. I keď žalobca namietal prepojenie s exekučným konaním, s tým, že primárne mal riešiť predmetnú vec v rámci exekučného konania.“ Preto má žalobca za to, že súd nemohol rozhodovať vo veciach exekučných konaní, lebo mu to zo zákona neprináleží. Ale čo je najdôležitejšie, vychádzalo sa z iných skutkov. Takže namietaná prekážka nie je preukázaná a nemožno od nej odvinúť akúkoľvek zákonnosť.

7.1 Čo sa týka ďalšej námietky žalovaného, že nedošlo k odúčtovaniu prostriedkov na úverovom účte žalobcu, žalobca k uvedenému uviedol, že nie je dôležitý názov účtu, ale číslo účtu a v tomto prípade krajský súd uviedol číslo účtu, ktorý je predmetom tohto konania s koncovkou 601. Od toho si žalobca odvíja žalobný nárok ohľadne porušenia.

7.2 Civilný sporový poriadok hovorí, že nepostačuje len účinne poprieť tvrdenia strany, ale je potrebné aj preukázať takéto tvrdenia dôkazmi. Žalovaný tvrdí, že žalobca má dlh vo výške 31.000,- eur, pričom tieto skutočnosti nepreukázal ani neodôvodnil. V tejto súvislosti žalobca predložil amortizačnú tabuľku, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere na bývanie. Je tam rok 2035 s nasporenou sumou 14.059,22 eura. Táto skutočnosť vyplýva z oznámenia žalovaného z 15.06.2022 o odúčtovaní peňažných prostriedkov a na základe toho 18.01.2022 došlo k zníženiu nasporenej sumy na účte stavebného sporenia o výšku odúčtovanej sumy. Z toho dôvodu môže dôjsť k situácii, že nebude splnená jedna z podstatných podmienok pre zmenu medziúveru na stavebný úver v budúcnosti, a to dostatočná výška nasporenej sumy. V tejto súvislosti žalobca predložil nasporenú sumu a odúčtovanie sumy, s uvedením zostatku 12.130,29 eura, z ktorého vyplýva, že tvrdenia žalovaného, že suma nedoplatku je 31.000,- eur, sú nepodložené. Z tohto vyjadrenia žalovaného teda priamo vyplýva, kde a aká škoda vznikla.

7.3 K tvrdeniu, že žalovaný nebol účastníkom konania na KS v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoEk/3/2024, žalobca uviedol, že takéto vyjadrenie je bezvýznamné, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa uvádza, že nie je povinnosťou, aby bol. Tzn., že v tomto prípade na jednej strane je banka, na druhej ten kto získal úver. Nie je potrebné, aby tam bola zúčastnená aj banka, teda dodávateľ. V tejto súvislosti žalobca predložil aj rozhodnutie NS SR, v ktorom bolo rozhodnuté rovnako. Zároveň žalobca predložil rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 124/2020 z 15.04.2020. Podľa názoru žalobcu tvrdenia žalovaného o tom, či je účastníkom, nezakladajú dôvod jeho vyvinenia v zmysle § 420 OZ.

7.4 Žalobca ďalej predložil rozhodnutia KS Banská Bystrica sp. zn. 13CoEk/13/2024, ktoré sa zhodlo s vecou vedenou na KS v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoEk/3/2024, kde ten istý účet žalovaného s koncovkou 601 uvádza, že nie sú splnené podmienky pre vzťah majiteľa účtu v tejto veci. Vzťah majiteľa účtu je vzťah, kedy banka je dlžník a majiteľ účtu je veriteľ. Jedine z tohoto vzťahu môže banka následne uplatniť v exekučnom príkaze podľa § 94 Exekučného zákona. Z tohoto zákonného znenia jednoznačne vyplýva, že žalovaný aj v čase vydávania exekučných príkazov je povinný skúmať, či takýto vzťah je naplnený a teda či je táto podmienka splnená. Nepostačuje nariadenie exekútora a on je iba vykonávateľ, nezohľadne od skutočnosti § 39 EP, kde sám žalovaný uvádza majiteľa účtu žalobcu v exekučných konaniach. Žalovaný teda nastaví stav tak, že uvedie majiteľa účtu. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenie žalovaného, že nenesie zodpovednosť je absolútne nepreukázané, pretože z § 39, § 94 EP vyplýva, že je EP žalovaný je oprávnený uvádzať a samozrejme aj odúčtovať finančné prostriedky vtedy, ak je preukázané, že je majiteľ účtu, pretože len majiteľ má vzťah v banke.

7.5 Čo sa týka zodpovednosti za škodu, predložil súdu rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR, z ktorého vyplýva, že zodpovednosť za exekučné konanie nesie VÚB. V roku 2017 došlo k zmene Exekučného poriadku, kedy na jednej strane zákonodarca stanovil, že pohľadávky na poisťnom si bude vymáhať Sociálna poisťovňa a ostatné budú podliehať civilnému exekučnému konaniu. Aj tento súd uviedol, že banka nie je tým, kto by za takéto niečo nezodpovedal.

7.6 Záverom žalobca poukázal na ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého žalovaný sa má vyvinieť, tzn. preukázať súdu, že sa zodpovednosti za škodu zbavil alebo ju nespôsobil. Žalobca má za to, že všetky dôkazy, ktoré žalovaný predložil, ani v jednom z nich nie je splnená táto podmienka. Zotrvál na podanej žalobe, nakoľko žalovaný neuniesol dôkazné bremeno.

8. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že predmetnú žalobu považuje za nedôvodnú v celom rozsahu z dôvodov, ktoré uviedol v písomných vyjadreniach. Meritom sporu je nárok žalobcu na náhradu škody, ktorý si uplatňuje voči žalovanému. Žalovaný poukazuje na § 420 Občianskeho zákonníka, ktorý jednoznačne uvádza, kedy vzniká nárok na náhradu škody. V danom prípade musia byť splnené tri podmienky: porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vznikom škody. Žalovaný sa v konaní zatiaľ nijakým spôsobom nevyvíňoval, nakoľko žalobca ani po dnešnom rozsiahlom prednese neuviedol podstatnú skutočnosť, a to akú právnú, t.j. zákonnú, alebo zmluvnú povinnosť porušil žalovaný. Nie je pravdou tvrdenie, že to má posúdiť sám súd, nakoľko žalobca je pán sporu a je povinný uniesť tzv. dôkazné bremeno, ktoré sa skladá z dvoch častí, a to bremeno tvrdenia a bremeno dokazovania. Keďže žalobca netvrdil, akú konkrétnu povinnosť žalovaný mal porušiť, neuniesol v tejto časti dôkazné bremeno.

8.1 Čo sa týka argumentácie žalobcu, že žalovaný argumentoval prekážkou rozsúdenej veci, toto nie je pravda, takúto argumentáciu žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach neuviedol. Poukázal na podstatnú skutočnosť, že existovalo súdne konanie, kde sa žalobca domáhal povinnosti, aby ho žalovaný neuvádzal ako majiteľa účtu stavebného sporenia. Toto konanie bolo právoplatne ukončené tak, že žaloba bola zamietnutá. Pokiaľ žalobca ako účastník exekučných konaní č. 433EX 1378/21 a č. 433EX 72/22 nadobudol presvedčenie, že v rámci týchto exekučných konaní došlo k neoprávnenému výkonu exekučného príkazu, mal právne inštitúty, tak ako aj uvádzal OS v bode 44., mal sa domáhať žalobou o vylúčenie veci z exekúcie. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný nebol účastníkom týchto exekučných konaní, nemá vedomosť o tom, či tak urobil a s akým výsledkom. To bol hlavný dôvod prečo žalovaný trvá na vylúčení žalobcu ako strany sporu.

8.2 K odúčtovaniu finančných prostriedkov došlo vrámci exekučných konaní z účtu nie úverového, ale z účtu stavebného sporenia. Účet stavebného sporenia sa zakladá zmluvou o stavebnom sporení, ktorú žalovaný predložil ako listinný dôkaz a z ktorej vyplýva, že žalovaný ako banka sa zaviazal zriadiť a viesť

stavebnému sporiteľovi, t.j. žalobcovi účet a pripisovať úroky vkladom. Tzn. že ide o vkladový účet, toto bolo aj viackrát judikované viacerými súdmi, že účet stavebného sporenia je špeciálny vkladový účet podobný termínovaným účtom v banke, ktoré sú tiež založené na princípe, že určité obdobie nemôže majiteľ účtu požiadať o vyplatenie peňažných prostriedkov banku. Tieto účty samozrejme podliehajú exekúcií.

8.3 Čo sa týka dôkazov predložených na tomto pojednávaní, žiadal o priestor na oboznámenie sa s nimi a uviedol, že s prejednávanou vecou nemá súvis nález Ústavného súdu, pretože toto rozhodnutie sa týka nároku spotrebiteľa na náhradu nemajetkovej ujmy v prípade porušenia spotrebiteľských práv a toto nie je predmetom tohto konania. Pokiaľ v písomných vyjadreniach tvrdil, že žalobca nepreukázal škodu, pretože v rámci úverového vzťahu je dlžný žalovanému približne 31.000,- eur, túto skutočnosť žalobca do dnešného vyjadrenia nepoprel, tzn. že toto skutkové tvrdenie bolo považované v zmysle príslušných ustanovení CSP za nesporné. Keďže to na dnešnom pojednávaní žalobca poprel, predloží výpis z úverového účtu ako dôkaz, z ktorého bude jasné, koľko peňažných prostriedkov z úveru dlží žalobca žalovanému. V podstate tento dôkaz predložil žalobca v rámci amortizačnej tabuľky, v ktorej je predpokladaný dátum ukončenia 30.06.2046, takže predpokladá, že nejaký úverový vzťah existuje. Žalobca poukázal na rok 2035, kedy za normálneho splácania by bol banke dlžný 20.540,- eur, toto tvrdí žalovaný, že žiadny úbytok, škoda, nevznikla.

8.4 Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že právny zástupca žalovaného uvádzal, aby si to prioritne uplatňoval v exekučných konaniach, s čím súhlasí. Neuplatňoval si to z dôvodu, že žalovaný uskutočnil niečo, čo nepredpokladal, že zoberie z účtu, kde spláca splátky. Nie je podstatné ako je účet nazvaný. Hlavné je to, aký je tu vzťah. Nie je pravda, že na účet stavebného sporenia môže byť exekúcia. Je tam vzťah ustanovenia § 94 a § 39 EP, kde veriteľ je povinný a on má pohľadávku v banke. Nevie ako teraz žalovaný odôvodní, že tam má pohľadávku. Tie prostriedky budú nasporené, ale v zmluve o úvere na bývanie sa uvádza, že sa zúčtujú bez ďalšieho významu, fyzického používania, čiže osoba nemá žiadne oprávnenie s nimi nakladať, ani po ukončení. Žalobca si finančné prostriedky nemôže vybrať, zmluva to neumožňuje. Aký je tu potom vzťah kedy banka má byť jeho dlžník a žalobca má byť veriteľ. Toto určuje Exekučný poriadok jasne a zrozumiteľne. Nie je možné viesť exekučné konanie, ak takýto vzťah absentuje. Keď povinný nemá pohľadávku v banke, nie je čo exekúovať. V exekučných konaniach sa začal brániť až keď prišli ďalšie. V tých prvých to nedával na súd, ani exekútorovi nenamietal, pretože mal za to, že tu nie je daný vzťah a banka to nemôže urobiť. Keď však dôjde k tomu, že banka začne porušovať povinnosti aj vo vzťahu k spotrebiteľovi, spotrebiteľ sa začne brániť a preto poukázal na súdne rozhodnutia.

8.5 Na otázky právneho zástupcu žalovaného žalobca uviedol, že oprávneným v exekúcii č. 433Ex 1378/21 nebol žalovaný, pravdepodobne to bola zdravotná poisťovňa. Bola ukončená tak ako uviedol, tzn. nepodal námietky, pretože sa domnieval, že takéto niečo žalovaný neuskutoční, tzn. že neodúčtuje prostriedky, pretože aj vo vydanom exekučnom príkaze sa uvádza, že sa vykoná odpísaniu pohľadávky z účtu. V tomto momente nemožno predpokladať ako sa žalovaný rozhodne. Stále v tom momente nemusí tento príkaz vykonať, pretože je povinný skúmať, či sú splnené podmienky. Preto v tomto prípade reagoval až vtedy, keď to žalovaný uskutočnil a následne sa začal brániť na súdoch. K oznámeniu z 18.01.2022 o odúčtovaní peňažných prostriedkov na základe exekučného príkazu v konaní 433Ex 1378/21 žalobca uviedol, že mu toto oznámenie bolo posielané obyčajnou poštou, keby mu to nebolo doručené, ako by to mohol mať. Kedy mu bolo oznámenie doručené podľa názoru žalobcu nesúvisí s týmto pojednávaním. Mal za to, že tam bola nejaká reakcia aj zo strany banky, ale sú to už tri roky dozadu. Jeho reakcia bola podanie na súd. Voči tomuto sa už nemohol ubrániť, už to bolo zrealizované. Ďalšie oznámenie z 15.06.2022, týkajúce sa exekučnej veci 433Ex 72/22, mu bolo zasielané obyčajnou poštou a takto mu to žalovaný zaslal. Ukončená bola rovnako, nepodal voči nej námietky.

9. Právny zástupca žalovaného uviedol, že žalobca potvrdil doručenie oznámení o odúčtovaní peňažných prostriedkov, neuviedol síce kedy ich prijal, ale má to vplyv na uplynutie dvojročnej premlčacej lehoty, pretože ak mu boli zasielané tieto oznámenia v takých dátumoch, ako sú uvedené - 18.01.2022 a 15.06.2022, žaloba bola podaná po dvojročnej premlčacej dobe 07.08.2024. Z exekučných spisov bude zrejmé, kedy boli ukončené tieto exekučné konania. Z uvedeného dôvodu vzniesol námietku premlčania nároku s poukazom na § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko v danom prípade sa má aplikovať subjektívna dvojročná premlčacia doba.

10. Právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 29.04.2025 doplnil, že z predložených výpisov z účtov vyplýva, že žalobcovi sa viedli 2 účty, a to účet stavebného sporenia a účet medziúveru. Z pripojeného spis 433EX 1378/21 vyplýva, že dňa 02.12.2021 bolo vydané upovedomenie o začatí exekúcie v prospech VZP proti žalobcovi ako povinnému. Žalobca má aktivovanú dátovú schránku na doručovanie úradných dokumentov, čo vyplýva z doručeníek nachádzajúcich sa v exekučnom spise. Dňa 11.01.2022 bol vydaný exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu povinného vedeného u žalovaného. Dňa 18.01.2022 žalovaný oznámil žalobcovi, že odúčtoval sumu 1.236,93 eura z jeho účtu stavebného sporenia na základe exekučného príkazu. Doručenie tohto oznámenia potvrdil aj žalobca vo svojej výpovedi dňa 19.02.2025. Dňa 21.01.2022 bolo vydané uznesenie o ukončení tejto exekúcie z dôvodu vymoženía nároku, ktoré bolo tiež žalobcovi doručené do dátovej schránky. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca sa dozvedel o odúčtovaní sumy 1.236,96 eura jednak z oznámenia žalovaného zo dňa 18.01.2022, najneskôr však z oznámenia súdneho exekútora o ukončení exekúcie dňa 21.01.2022.

10.1 Z pripojeného spisu 433EX 72/22 vyplýva, že dňa 02.02.2022 bolo vydané upovedomenie o začatí exekúcie v prospech Inšpektorátu práce proti žalobcovi ako povinnému. Dňa 07.06.2022 bol vydaný exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu povinného vedeného u žalovaného. Dňa 15.06.2022 žalovaný oznámil žalobcovi, že odúčtoval sumu 692,- eur z jeho účtu stavebného sporenia na základe exekučného príkazu. Doručenie tohto oznámenia potvrdil sám žalobca vo svojom výsluchu dňa 19.02.2025. Dňa 21.06.2022 bolo vydané uznesenie o ukončení tejto exekúcie z dôvodu vymoženía vymáhaného nároku, ktoré bolo tiež žalobcovi doručené do dátovej schránky. Z uvedeného vyplýva, že žalobca sa dozvedel o odúčtovaní sumy 692,- eur jednak z oznámenia žalovaného zo dňa 15.06.2022, najneskôr z oznámenia súdneho exekútora o ukončení exekúcie dňa 21.06.2022.

10.2 I napriek skutočnosti, že žalovaný popiera, že by postupom vrámcí exekúcie porušil akúkoľvek svoju povinnosť, vzniesol námietku premlčania z dôvodu, že nárok na náhradu škody voči žalovanému vo výške 1.928,93 eura je s poukazom na § 106 ods. 1 OZ premlčaný, keďže žaloba bola podaná až dňa 07.08.2024, t. j. po uplynutí dvojročnej subjektívnej lehoty.

10.3 Listom zo dňa 02.08.2022 žalobca oznámil žalovanému svoj nesúhlas s blokáciou prostriedkov na účte v prospech exekútora. Podľa jeho názoru splátky úveru na účte patriacemu osobe A. B. C., nie sú jeho majetkom, teda nemá žiadne oprávnenie s nimi nakladať, tieto podľa jeho názoru nemôžu byť v uvedenom prípade blokováné exekútorom. Z uvedeného dôvodu má žalovaný za to, že tento dôkaz preukazuje vedomosť žalobcu, že súdny exekútor mu nemohol zablokovať účty vedené u žalovaného a že žalovaný nemá oprávnenie poskytovať splátky úveru exekútorovi

11. Žalobca uviedol, že v Civilnom sporovom poriadku existuje sudcovská koncentrácia, tzn. v praxi uplatňovanie dôkazov hneď alebo pokiaľ je možné.

12. Na pojednávanie dňa 30.05.2025 sa nedostavil žalovaný, preto súd pojednával v jeho neprítomnosti. Žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe.

12.1 Právny zástupca žalovaného uviedol, že z exekučných spisov č. 1378/2021 a č. 72/2022 vyplýva, že žalobca vedel o odúčtovaní peňažných prostriedkov, ktorými boli dané exekúcie aj ukončené v roku 2022 a žalobu podal 07.08.2024, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty, tak ako to uviedli vo svojom písomnom vyjadrení. Z uvedeného dôvodu vzniesli námietku premlčania žalovaného nároku. Z pripojených exekučných spisov ďalej vyplýva, že žalobca, ako povinný v exekučných konaniach, nevyužil všetky oprávnenia vyplývajúce z exekučného poriadku. Keď bol toho názoru, že peňažné prostriedky na účte stavebného sporenia nepodliehajú exekúcii, nepodal návrh na vylúčenie vecí z exekúcie, ktorá má v rámci exekúcie odkladný účinok. Z uvedeného dôvodu je žalovaný toho názoru, že takýto pasívny prístup žalobcu v exekučných konaniach znamená porušenie jeho všeobecnej preventívnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je každý povinný počínať tak, aby nedochádzalo ku škodám na jeho vlastnom majetku. Pokiaľ teda žalobca tvrdí, že mu odúčtovaním prostriedkov v rámci exekučných konaní bola spôsobená škoda, svojim pasívnym prístupom v exekučných konaniach si ju spôsobil sám.

12.2 Čo sa týka samotnej škody, v tomto konaní žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by mu táto vznikla, pretože odúčtovaním prostriedkov z účtu stavebného sporenia bol uhradený jeho právoplatný záväzok voči Všeobecnej zdravotnej poisťovni a v druhom prípade voči Inšpektorátu práce Nitra, teda nedošlo k zníženiu majetkovej hodnoty žalobcu. Ak by súd zaviazal žalovaného na úhradu tak, ako žaluje žalobca, žalobca by získal jednak tieto peňažné prostriedky od žalovaného a zároveň by boli ukončené a aj sú ukončené predmetné exekučné konania, čím by sa žalobca bezdôvodne obohatil. Tieto exekučné konania boli pod súdnou kontrolou, čiže na základe exekučných titulov súd vydal poverenie na vykonanie danej exekúcie a žalobca nepreukázal, že by tieto exekučné tituly, alebo jeho záväzky, boli neoprávnené. Z predložených výpisov z účtov vyplýva, že k odúčtovaniu peňažných prostriedkov v rámci exekúcií došlo z účtov stavebného sporenia a nie z úverových účtov. Tak ako žalovaný uviedol na poslednom pojednávaní, je toho názoru, že účet stavebného sporenia je špecifickým druhom vkladového účtu, nakoľko jednak v zmysle zákona o stavebnom sporení, ako aj v zmysle zmluvných dojednaní, za jednotlivé vklady, žalovaný vyplácal žalobcovi úroky, čo vyplýva taktiež z jednotlivých výpisov z účtov.

13. Žalobca k premlčaniu pohľadávky uviedol, že takéto podanie právneho zástupcu žalovaného, ktoré podal na súde, možno považovať za nekvalifikované. V tomto prípade nepostačuje len uviesť, že je dvojročná lehota. Prvý krok je správna aplikácia Občianskeho alebo Obchodného zákonníka, to bolo uskutočnené správne. Na druhom mieste je ale správne aplikovanie vzťahu k premlčacej lehote, čo už správne nebolo, bolo to preskočené. Žalobca sa podanou žalobou domáha nároku zo zmluvy, tzn. zo záväzkovo právneho vzťahu, poukazyval na zmluvu, že na základe toho došlo k odúčtovaniu prostriedkov. Nárok zo záväzkovo právneho vzťahu je trojročná lehota a nie dvojročná, ktorá začína plynúť od momentu, kedy sa mohlo uplatniť právo prvýkrát. To mohlo byť vtedy, keď mu boli doručené oznámenia zo strany žalovaného, v ktorých sú uvedené konkrétne dátumy vyhotovenia, pričom je možné považovať za čas, kedy mohol právo uplatniť na súde prvýkrát plus nejaká lehota na doručenie. V prvom prípade to bolo cca 5 mesiacov alebo 3 mesiace od tých troch rokov. Takže úvaha právneho zástupcu žalovaného o počítaní je právne bezvýznamná, pretože nie je splnená podmienka správnej aplikácie ustanovenia. Tiež poukázal na komentár k OZ, kde sa uvádza, že pokiaľ vzťahy vychádzajú zo zmluvného dojednania, možno označiť ako škodu za skutočnú. V tomto prípade takisto sa na toto vzťahuje trojročná lehota. Moment škody, odúčtovania prostriedkov, nastal minúťou, dňom, kedy žalovaný tieto prostriedky odúčtoval z účtu.

13.1 Uviedol, že je vo fáze medziúveru a v medziúvere sa istina nespláca. Čiže právny zástupca žalovaného má pravdu, že istina sa nemení, keď sa zoberú prostriedky, ale mení sa zostatková suma, ktorá má byť v roku 2035 tá cieľová, pridelená suma 14.059,22 eura. O uvedenom predložil dva listinné dôkazy, v ktorých žalovaný uviedol, že nebude dostatok prostriedkov na účte stavebného sporenia, čím nebude splnená podmienka vzniku na tzv. stavebný úver, kedy je fáza, že v stavebnom úvere sa platí už istina. Zjednodušene povedané, pri klasickom úvere, keď si zoberie človek z banky úver, spláca hneď aj istinu. V prípade medziúveru nie, splácajú sa iba úroky a zostáva tam suma, ktorá dáva vklad. Čiže opäť argumentácia právneho zástupcu žalovaného je v tomto prípade opäť bezvýznamná, pretože ak niekto zoberie 2.000,- eur a nikde by nemali chýbať. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/92/2021, v zmysle ktorého pod pojmom úspešné uplatňovanie práva súd judikuje porušenie práva, pretože odpadá preukazovanie nejakého vzniku majetkového prospechu alebo vzťahov, ktoré by boli v príčinnej súvislosti. V tejto súvislosti žalobca opätovne zdôraznil, že sa domohol úspešnosti, kde senát KS v Banskej Bystrici uviedol, že takýto vzťah majiteľa účtu nie je.

14. Právny zástupca žalovaného uviedol, že to, o aký nárok sa v danom konaní žalobca domáha, vyplýva zo žaloby, kde v bode 20. uviedol, že si uplatňuje nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená odúčtovaním finančných prostriedkov v rámci exekučných konaní. Taktiež z vyjadrenia žalobcu zo dňa 11.10.2024, kde uviedol v bode 4., že predmetom tohto konania je nárok žalobcu, ktorý si uplatňuje škodu voči žalovanému, ktorá mu mala vzniknúť konaním žalovaného v exekučných konaniach, ktoré je v rozpore s exekučným poriadkom. To je argumentácia na to, aký nárok si žalobca vo svojej písomnej žalobe, ako aj podaniach, uplatnil voči žalovanému. Čiže ide o nárok na náhradu škody, ktorý mal vzniknúť údajným porušením povinnosti zo strany žalovaného. Z uvedeného dôvodu je argumentácia žalobcu o trojročnej premlčacej lehote nesprávna, nakoľko v zmysle § 106 Občianskeho zákonníka zákon pri nároku na náhradu škody rozlišuje tzv. subjektívnu premlčaciu dobu dvojročnú a trojročnú objektívnu premlčaciu dobu. V danom prípade žalovaný poukázal na dôkazy, pri ktorých podľa jeho názoru je žalovaný nárok premlčaný podľa dvojročnej subjektívnej lehoty. Nakoniec aj v dnešnom vyjadrení žalobca konkrétne uviedol, že moment vzniku škody nastal, keď došlo

k odúčtovaniu prostriedkov. Čiže jeho nárok nie je nárok, ako uviedol teraz na pojednávaní, že ide o záväzkový nárok vyplývajúci zo zmluvy, lebo takýto nárok ani neuviedol, v zmysle ktorého ustanovenia a ktorej zmluvy si uplatňuje voči žalovanému.

14.1 Nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že by uvádzal, že počas medziúveru je istina rovnaká, pretože ako vyplýva zo zmluvy o úvere, ktorú predložil sám žalobca, počas medziúveru sa splácajú jednak úroky z medziúveru, ako aj samostatné vklady stavebného sporenia. V zmysle všeobecných podmienok stavebného sporenia sa takýto medziúver po pridelení zúčtuje s prostriedkami stavebného sporenia a pretransformuje sa na stavebný úver.

14.2 Taktiež nesúhlasil s právnym názorom žalobcu, že pri bezdôvodnom obohatení musí byť nejaké protiprávne konanie. Ide o nepochopenie princípu a inštitútu bezdôvodného obohatenia. O bezdôvodnom obohatení právny zástupca žalovaného hovoril iba v tom kontexte, že žalobcovi nevznikla žiadna škoda.

14.3 Žalobca k uvedenému uviedol, že rozhodujúci údaj je zmluva, od tej sa všetko odvíja. Sporí sa preto, že na základe tejto zmluvy má žalovaný za to, že je tam vzťah majiteľa účtu aj v exekučných konaniach, pričom senát KS v Banskej Bystrici uviedol, že nie je a na základe toho žaloval žalovaného. Škoda v zmysle komentára k OZ je definovaná, čiže aj škoda, ktorá vznikla v tomto prípade tak, že žalovaný v rozpore so zmluvou odúčtoval prostriedky. Žalovaný bol vyzvaný na úhradu pohľadávky zo zmluvy, ktorá sa týkala zmluvy na bývanie. Samotné exekučné konania vychádzajú zo zmluvy o úvere na bývanie.

15. Žalobca vo svojej záverečnej reči uviedol, že sa domáha zaplatenia sumy, ktorá je premetom žaloby na základe tej skutočnosti, že žalovaný v exekučných konaniach mal žalobcu za to, že má pohľadávku v banke, že je majiteľom účtu, pričom takéto si vyložil nesprávne. Žalobca v zmysle § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa bol v exekučnom konaní na KS Banská Bystrica úspešný, kde tento súd skonštatoval, že jednoznačne taký vzťah tam nie je. Na základe toho si žalobca uplatňuje nárok v tomto súdnom konaní, postupom podľa § 3, pričom poukazoval aj na rozhodnutia NS SR, kde žalovaný nemusel byť prítomný, nemusel byť ani účastníkom konania, pretože vystupuje v roli dodávateľa a žalobca je spotrebiteľ. V tomto prípade zákonodarca nárok odvíja takým spôsobom, aby naopak na dodávateľa boli splnené také podmienky kvality zmlúv voči spotrebiteľovi, ohľadne aj výkladu zmluvy, aby nedochádzalo k porušeniam práva. Žalobca v tejto súvislosti preukázal dôkazmi na to, že žalovaný tieto prostriedky odúčtoval z jeho účtu, preukázal, že tieto prostriedky mu následne budú chýbať, o čom bolo aj v dôkazoch uvedené, že nebude mať dostatok prostriedkov na úhradu. Žalovaný nikde na súde nepredložil taký dôkaz, z ktorého by sa vyvinil, resp. by uviedol pred súdom, že za takúto škodu nezodpovedá. Ak žalovaný nevie rozlíšiť, kto má pohľadávku v banke, kto je dlžník, v tomto prípade je to neuveriteľné, pretože v exekučných konaniach majiteľ účtu je veriteľ a banka je jeho dlžník. Banka poslať následne to, čo dlží povinnému, pretože exekútor prikáže banke ako povinnému, aby prostriedky nevyplatila a poslala ich na účet exekútora. Toto však nenastalo. Žalovaný nepredložil súdu jediný dôkaz o pohľadávke, ktorá by mala existovať, pričom celý čas tvrdí, že nejaké prostriedky odúčtoval alebo poslal a odvoláva sa na to, že tak musel uskutočniť. Žalovaný však aj v čase, keď prišiel príkaz do banky, mohol vyhodnotiť, či tam pohľadávka je alebo nie je. Preto nesie zodpovednosť za svoje konanie. Argumentácia, že žalobca by si mal v konaní uplatňovať a že si neuplatňoval, sú bez právneho významu. Žalovaný vystupuje ako dodávateľ, sú na neho kladené o to prísnejšie podmienky a nie, aby sa spotrebiteľ domáhal v exekučných konaniach vecí, ktoré on sám poruší a to ho bude vyvíňovať, že nenesie za takéto konania zodpovednosť. Žalobca má v plnej miere za to, že uniesol v konaní dôkazné bremeno, pretože preukázal svoje tvrdenia. Zo strany žalovaného neboli súdu predložené také dôkazy, kde a aká pohľadávka je, tzn. kde a akú pohľadávku má spotrebiteľ voči banke. Do dnešného dňa nič také nepredložil. V tom prípade záver senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici tak zjavne ničím nevyvrátil, ani sa o to nepokúsil a nič nepredložil. Navrhol, aby sú zaviazal žalovaného zaplatiť dlžnú sumu aj s úrokom z omeškania, ktorý vznikol od nasledujúceho dňa od odúčtovania týchto prostriedkov tak, ako bolo uvedené v žalobe.

16. Právny zástupca žalovaného vo svojej záverečnej reči uviedol, že žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú v celom rozsahu a navrhuje, aby ju súd zamietol a aby priznal žalovanému náhradu trov konania. Nedôvodnosť žaloby žalovaný vysvetlil vo svojich písomných, ako aj doterajších ústnych vyjadreniach. Žalobca nepreukázal, akú konkrétnu povinnosť zákonnú alebo zmluvnú mal žalovaný porušiť. Odúčtovanie prostriedkov v rámci exekúcie bolo v zmysle exekučného poriadku a žalovaný

považuje takýto postup za súladný so zákonom. Čo konštatovali aj sudy v konaní sp zn. 36Csp/201/2022, kde taktiež oba sudy uviedli, že nie sú oprávnené preskúmať postup pri exekúcií. Tiež bol žalobca vrámci predmetných exekúcií nečinný, neuplatňoval si svoje práva, čím porušil prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka. Čiže ak by takýmto konaním došlo k porušeniu zákona alebo zmluvy a vznikla by mu nejaká škoda tým, že porušil prevenčnú povinnosť, by si za ňu zodpovedal sám. Taktiež v konaní žalobca nepreukázal výšku škody, nakoľko nedošlo k zmenšeniu jeho majetku. Odúčtovanie prostriedkov bolo preukázateľne z účtu stavebného sporenia, čo vyplýva z listinných dôkazov, ktoré žalovaný predložil súdu, a to výpisov z účtov. Taktiež žalovaný považuje predmetný nárok za premlčaný, tak ako uviedol vo svojom písomnom vyjadrení.

17. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom vyjadrení strán sporu, zmluvy o úvere na bývanie, zmluvy o stavebnom sporení, oznámením o odúčtovaní peňažných prostriedkov z 15.06.2022, oznámením o odúčtovaní peňažných prostriedkov z 18.01.2022, listom žalobcu – oznámenie a výzva na úhradu pohľadávky, listu žalovanej zo dňa 06.12.2024, uznesením KS v Banskej Bystrici zo dňa 30.05.2024 sp. zn. 17CoEk/3/2024, rozsudkom OS Nitra zo dňa 12.09.2023 č.k. 36Csp/201/2022-154, rozsudkom KS v Nitre zo dňa 22.05.2024 sp. zn. 11CoCsp/1/2024-246, listom žalovanej zo dňa 06.12.2024, všeobecných podmienok stavebného sporenia a úverov pre fyzické osoby, výpisov z účtu týkajúcich sa medziúveru a stavebného sporenia, informačného formulára, upovedomenia o začatí exekúcie 433EX 72/2022, exekučného príkazu 433EX 72/2022, upovedomenia o ukončení exekúcie 433EX 72/2022, oznámenia na výzvu – list žalobcu adresovaný žalovanému, upovedomenia 433EX 1378/2021, exekučného príkazu 433EX 1378/2021, upovedomenia o ukončení exekúcie 433EX 1378/2021, obsahu pripojených spisov sp. zn. 433EX172/2022 a 433EX 1378/2021, ostatných listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

17.1 Dňa 11.04.2016 uzavrel žalovaný so žalobcom ako stavebným sporiteľom zmluvu o stavebnom sporení č. 4547055 6 01 s cieľovou sumou 34.600,- eur, ročnou úrokovou sadzbou z vkladov 0,10%, ročnou úrokovou sadzbou stavebného úveru 2,90% p. a., voliteľným prídelením 40%, s mesačným vkladom v minimálnej odporúčanej výške 276,80 eura s prémiovým zvýhodnením. Žalovaný sa zaviazal zriadiť a viesť stavebnému sporiteľovi účet a pripisovať úroky k vkladom. Stavebný sporiteľ sa zaviazal vkladať na účet stavebného sporenia peňažné prostriedky a prenechať ich na spravovanie banke v zmysle platných právnych predpisov.

17.2 Dňa 14.05.2016 uzatvoril žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom zmluvu o úvere na bývanie č. 4547055 6 01, na základe ktorej bol žalobcovi na preklopenie obdobia, kým dlžník splní všetky podmienky na prídelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru, poskytnutý medziúver č. 4547055 0 03 vo výške 34.600,- eur. Pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj Všeobecných podmienok stavebného sporenia a úverov pre fyzické osoby sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver pod č. 4547055 6 01 vo výške 20.540,78 eura. Medziúver č. 4547055 0 03 bol poskytnutý na dobu určitú v celkovej výške 34.600,- eur s úrokovou sadzbou medziúveru vo výške 3,99 % p. a. s výškou mesačnej splátky 115,05 eura a počtom splátok do prídelenia cieľovej sumy: 224, so splatnosťou jednotlivých splátok úrokov z medziúveru 15. deň mesiaca. Medziúver bol poskytnutý dlžníkovi, ktorý má uzatvorenú existujúcu zmluvu o stavebnom sporení č. 4547055 6 01. Výška mesačného vkladu, ktorý mal dlžník realizovať bol 60,52 eura, pričom splatnosť tohto vkladu je 15. deň mesiaca. Počet mesačných vkladov, ktoré je potrebné uskutočniť na splnenie podmienky prídelenia CS je 224. Stavebný úver bol uzatvorený na dobu určitú č. 4547055 6 01 s výškou stavebného úveru po prídelení cieľovej sumy 20.540,78 eura, s úrokovou sadzbou stavebného úveru 2,90% p. a., splatnosťou splátok istiny a úrokov 15. deň v mesiaci, s počtom splátok 137 s výškou mesačnej splátky 175,57 eura. Doba trvania zmluvy bola dohodnutá na 30,08 rokov. Termín konečnej splatnosti medziúveru/stavebného úveru bol 15.06.2046. RPMN pri stavebnom úvere: 2,91% a RPMN pri medziúvere 4,21%. Celková výška medziúveru bola vo výške 34.600,- eur a celková čiastka medziúveru, ktorú musí dlžník zaplatiť bola 64.469,70 eura. Výška odplaty za poskytnutie úveru zo sumy poskytnutých peňažných prostriedkov je pre medziúver 5,67% a pre stavebný úver 2,96%.

17.2.1 Z bodu 5.12 predmetnej zmluvy vyplýva, že vklady na účte stavebného sporenia slúžia na vytvorenie kapitálu vo forme nasporenej sumy, ktorý bude použitý ako jednorazová splátka medziúveru pri prídelení cieľovej sumy, pričom nezaručuje splatenie celkovej výšky úveru poskytnutého podľa tejto zmluvy. Nasporená suma na účte stavebného sporenia sa v prípadoch zúčtovania, ak toto zúčtovanie

nastane z rôznych dôvodov, považuje za splátku úveru, ktorú je veriteľ oprávnený jednostranne zúčtovať a inkasovať z účtu stavebného sporenia.

17.2.2 Z bodu 10.19 predmetnej zmluvy vyplýva, že pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru alebo odstúpení od zmluvy má veriteľ právo zúčtovať nasporenú sumu na účte zmluvy o stavebnom sporení, ku ktorej je medziúver poskytnutý, so sumou poskytnutého medziúveru, dlžných úrokov a poplatkov.

17.3 Z oznámenia o odúčtovaní peňažných prostriedkov na základe exekučného príkazu zo dňa 18.01.2022 vyplýva, že žalovaný oznámil žalobcovi, že na základe exekučného príkazu na vykonanie exekúcie príkazom pohľadávky z účtu v banke č. 433EX 1378/21, ktorý vydal exekútor JUDr. Peter Stodola, žalovaný z jeho účtu stavebného sporenia č. 4547055 6 01 odúčtoval sumu vymáhanej pohľadávky oprávneného vo výške 1.236,93 eura v prospech účtu uvedeného v exekučnom príkaze. Odúčtovaním tejto sumy z účtu stavebného sporenia došlo k zníženiu nasporenej sumy na účte stavebného sporenia o výšku odúčtovanej sumy. Z tohto dôvodu môže dôjsť k situácii, že nebude splnená jedna z ostatných podmienok pre zmenu medziúveru na stavebný úver v budúcnosti, a to dostatočná výška nasporenej sumy na účte stavebného sporenia.

17.4 Z oznámenia o odúčtovaní peňažných prostriedkov na základe exekučného príkazu zo dňa 15.06.2022 vyplýva, že žalovaný oznámil žalobcovi, že na základe exekučného príkazu na vykonanie exekúcie príkazom pohľadávky z účtu v banke č. 433EX 72/22, ktorý vydal exekútor JUDr. Peter Stodola, žalovaný z jeho účtu stavebného sporenia č. 4547055 6 01 odúčtoval sumu vymáhanej pohľadávky oprávneného vo výške 692,- eur v prospech účtu uvedeného v exekučnom príkaze. Odúčtovaním tejto sumy z účtu stavebného sporenia došlo k zníženiu nasporenej sumy na účte stavebného sporenia o výšku odúčtovanej sumy. Z tohto dôvodu môže dôjsť k situácii, že nebude splnená jedna z ostatných podmienok pre zmenu medziúveru na stavebný úver v budúcnosti, a to dostatočná výška nasporenej sumy na účte stavebného sporenia.

17.5 Z oznámenia zo dňa 06.11.2024 vyplýva, že žalovaný oznámil žalobcovi že účet stavebného sporenia č. 4547055 6 01 je vedený na jeho meno, pričom vznikol na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 4547055 6 01 medzi žalovaným a žalobcom dňa 11.04.2016. Žalovaný ako banka po obdržaní príkazu na začatie exekúcie je povinný zablokovať finančné prostriedky na účte povinného v exekučnom konaní. Následne je povinný vyplatiť pohľadávku a príslušenstvo súdному exekútorovi. Odúčtovaním finančných prostriedkov z účtu stavebného sporenia došlo k zníženiu nasporenej sumy na účte stavebného sporenia o výšku odúčtovanej sumy. Z tohto dôvodu môže dôjsť k situácii, že nebude splnená jedna z ostatných podmienok pre zmenu medziúveru na stavebný úver v budúcnosti, a to dostatočná výška nasporenej sumy na účte stavebného sporenia.

17.6 Z amortizačnej tabuľky pre medziúver a stavebný úver vyplýva, že v roku 2035 pri pridelení CS by mala nasporená suma byť vo výške 14.059,22 eura.

17.7 Z oznámenia a výzvy na úhradu pohľadávky vo výške 1.928,93 eura zo dňa 15.07.2024 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlhu vo výške 1.928,93 eura v lehote do 7 dní od prevzatia tohto dokumentu. Ak dlh nebude uhradený, bude na súd podaný platobný rozkaz s cieľom vymôcť pohľadávku súdnou cestou.

17.8 Z oznámenia zo dňa 02.08.2022 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému, že vo veci týkajúcej sa úveru na bývanie č. 4547055601, bol podaný návrh na zastavenie exekúcie z dôvodov, ktoré spôsobili zánik exekučného titulu. Splátky uvedeného úveru nemôžu byť blokované exekútorom a ani byť predmetom exekúcie len preto, že sa jedná o účet patriaci jeho osobe. Nie je preto žiadnym oprávnením banky splátky predmetného úveru poskytovať akémukoľvek exekútorovi.

17.9 Z rozsudku tunajšieho súdu č. k. 36Csp/201/2022-154 zo dňa 12.09.2023 vyplýva, že žalobca podal voči žalovanému žalobu o splnenie povinnosti, ktorou žiadal, aby súd uložil žalovanému, aby účet I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX neuvádzal ako účet patriaci majiteľovi účtu – žalobcovi, pokiaľ absentuje písomný zmluvný vzťah, uzavretý podľa § 708 – 716 ObchZ, o tom, že majiteľom účtu alebo vkladového účtu je žalobca. Predmetným rozsudkom súd žalobu zamietol z dôvodu, že žaloba je nedôvodná a žalobný návrh nevykonateľný. Súd uviedol, že mal za preukázané, že žalovaný neuzatvoril

zmluvy so žalobcom podľa § 708 alebo 716 ObchZ, ale podľa zákona o stavebnom sporení ako aj zákona o úveroch na bývanie, resp. o spotrebiteľských úveroch.

17.10 Rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11CoCsp/1/2024-246 zo dňa 22.05.2024, na odvolanie žalobcu, bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 36Csp/201/2022-154 zo dňa 12.09.2023 potvrdený. Z bodu 24 tohto rozsudku vyplýva, že z predloženého exekučného príkazu vyplýva, že exekútor, v prípade žalobcu zvolil spôsob exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu žalobcu v banke – Prvá stavebná sporiteľňa, a.s.. Ak v tom smere žalovaný poskytol exekútorovi súčinnosť a poskytol exekútorovi čísla účtov žalobcu, vedených u žalovaného a následne postupoval v zmysle exekučného príkazu exekútora, žalovaný neporušil žiadne ustanovenie zákona a ani zmluvné ustanovenie v zmysle zmlúv, ktoré medzi sebou strany sporu uzavreli. Z bodu 26. rozsudku vyplýva, že je zrejmé, že jednotlivé účty boli zriadené na základe zmlúv uzatvorených so žalovaným a sú vedené pre žalobcu, teda tieto sú účtami žalobcu vedenými v banke /u žalovaného/, ktorý má vo vzťahu k exekútorovi oznamovaciu povinnosť. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nemožno vyvodit', že by sa táto povinnosť mala týkať len vkladových účtov.

17.11 Z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 433EX 72/22 vyplýva, že oprávnený, Slovenská republika – Inšpektorát práce Nitra, podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému - žalovanému, o vymoženie istiny 500,- eur na základe vykonateľného exekučného titulu - rozhodnutia Inšpektorátu práce Nitra sp. zn. 382/20/práv., IPNR-KHIP/ROZ/2020/3931 zo dňa 03.03.2020. Dňa 02.02.2022 vydal súdny exekútor upovedomenie o začatí exekúcie, ktorým upovedomil povinného, že exekúcia sa vykoná prikázaním pohľadávky z účtu povinného v banke. Povinný prevzal upovedomenie o začatí exekúcie dňa 18.02.2022.

17.11.1 Dňa 07.06.2022 súdny exekútor vydal exekučný príkaz prikázaním pohľadávky z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX, I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedených u žalovaného. Zároveň prikázal banke po doručení tohto exekučného príkazu odpísať pohľadávku vo výške 500,- eur a trovy exekútora vo výške 192,- eur vrátane DPH z účtu povinného na účet súdneho exekútora.

17.11.2 Dňa 21.06.2022 súdny exekútor vydal upovedomenie o ukončení predmetnej exekúcie z dôvodu, že vymáhaný nárok vrátane trov exekúcie bol v plej výške vymožený. Povinný prevzal upovedomenie dňa 06.07.2022.

17.12 Z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 433EX 1378/21 vyplýva, že oprávnený, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému - žalovanému, o vymoženie istiny 929,33 eura s príslušenstvom na základe vykonateľného exekučného titulu – výkazu nedoplatkov Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., č.2006000111 zo dňa 02.03.2020. Dňa 02.12.2021 vydal súdny exekútor upovedomenie o začatí exekúcie, ktorým upovedomil povinného, že exekúcia sa vykoná prikázaním pohľadávky z účtu povinného v banke. Povinný prevzal upovedomenie o začatí exekúcie dňa 19.12.2021.

17.12.1 Dňa 11.01.2022 súdny exekútor vydal exekučný príkaz prikázaním pohľadávky z účtu č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX, I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedených u žalovaného. Zároveň prikázal banke po doručení tohto exekučného príkazu odpísať pohľadávku vo výške 929,33 eura a jej príslušenstva, t. j. nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 10,- eur a trovy exekútora vo výške 297,60 eur vrátane DPH z účtu povinného na účet súdneho exekútora.

17.12.2 Dňa 21.01.2022 súdny exekútor vydal upovedomenie o ukončení predmetnej exekúcie z dôvodu, že vymáhaný nárok vrátane trov exekúcie bol v plej výške vymožený. Povinný prevzal upovedomenie dňa 07.02.2022.

17.13 Z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoEk/3/2024 zo dňa 30.05.2024 vyplýva, že oprávnený Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. podala proti povinnému – žalobcovi, návrh o vymoženie istiny 1.239,21 eura s príslušenstvom, ktorá exekúcia je vedená pod 433EX 384/21 súdnym exekútorom JUDr. Petrom Stodolom. Súd uznesením sp. zn. 17CoEk/3/2024 zo dňa 30.05.2024 návrh povinného na prerušenie konania zamietol a uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí námietok

neprípustnosti exekúcie príkázaním pohľadávok z účtov v banke zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň uložil súdu prvej inštancie posúdiť podanie povinného ako podnet na vydanie príkazu na odblokovanie účtu v banke a vydať príkaz na odblokovanie úverového účtu z dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v zistení, že napriek oznámeniu banky, že majiteľom účtu je povinný, vyšlo dodatočne najavo, že účet je síce vedený na meno a priezvisko povinného, nie je však jeho majiteľom s oprávneným s účtom disponovať.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 94 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z.z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, Exekúcia príkázaním pohľadávky z účtu v banke sa vykoná jej odpísaním z účtu do výšky prisúdenej pohľadávky a jej príslušenstva. Ustanovenia o príkázaní pohľadávky z účtu v banke možno použiť aj vtedy, ak ide o peňažné prostriedky na vkladovom účte.

20. Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

21. Podľa § 716 ods. 1, 3 Obchodného zákonníka, zmluvou o vkladovom účte sa zaväzuje banka zriadiť tento účet pre jeho majiteľa v určitej mene a platiť z peňažných prostriedkov na účte úroky a majiteľ účtu sa zaväzuje vložiť na účet peňažné prostriedky a prenechať ich využitie banke. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

22. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, účelom stavebného sporenia je financovanie bytových potrieb a potrieb súvisiacich s bývaním na území Slovenskej republiky (ďalej len „stavebný účel“) uvedených v § 11 ods. 1 z účelovo vytvorených finančných prostriedkov vo fonde stavebného sporenia.

23. Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona, stavebným sporením sa rozumie a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov, b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len „stavebný úver“).

24. V zmysle ustanovenia § 94 EP pohľadávkou z účtu v banke treba rozumieť pohľadávku povinného voči banke vyplývajúcu zo zmluvy o bežnom účte, alebo zo zmluvy o vkladovom účte (§ 708 a 716 ObZ).

25. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

26. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

27. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

28. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

29. Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

30. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 11.04.2016 uzavrel žalovaný so žalobcom ako stavebným sporiteľom zmluvu o stavebnom sporení č. 4547055 6 01 s cieľovou sumou 34.600,- eur. Žalovaný sa zaviazal zriadiť a viesť stavebnému sporiteľovi účet a pripisovať úroky k vkladom. Stavebný sporiteľ sa zaviazal vkladať na účet stavebného sporenia peňažné prostriedky a prenechať ich na spravovanie banke v zmysle platných právnych predpisov. Následne dňa 14.05.2016 uzatvoril žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom zmluvu o úvere na bývanie č. 4547055 6 01, na základe ktorej bol žalobcovi na preklenutie obdobia, kým splní všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru, poskytnutý medziúver č. 4547055 0 03 vo výške 34.600,- eur. Pri dodržaní zmluvných dojednaní sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver pod č. 4547055 6 01 vo výške 20.540,78 eura. Medziúver č. 4547055 0 03 bol poskytnutý na dobu určitú v celkovej výške 34.600,- eur s úrokovou sadzbou medziúveru vo výške 3,99 % p. a. s výškou mesačnej splátky 115,05 eura a počtom splátok do pridelenia cieľovej sumy: 224, so splatnosťou jednotlivých splátok úrokov z medziúveru 15. deň mesiaca. Vklady na účte stavebného sporenia slúžia na vytvorenie kapitálu vo forme nasporenej sumy, ktorý bude použitý ako jednorazová splátka medziúveru pri pridelení cieľovej sumy, pričom nezaručuje splatenie celkovej výšky úveru poskytnutého podľa tejto zmluvy. Nasporená suma na účte stavebného sporenia sa v prípadoch zúčtovania, ak toto zúčtovanie nastane z rôznych dôvodov, považuje za splátku úveru, ktorú je veriteľ oprávnený jednostranne zúčtovať a inkasovať z účtu stavebného sporenia.

31. Listami zo dňa 18.01.2022 a 15.06.2022 žalovaný oznámil žalobcovi, že na základe exekučného príkazu na vykonanie exekúcie príkazom pohľadávky z účtu v banke č. 433EX 1378/21 a 433EX 72/22, ktoré vydal súdny exekútor JUDr. Peter Stodola, z jeho účtu stavebného sporenia č. 4547055 6 01 žalovaný odúčtoval sumu vymáhaných pohľadávok vo výške 1.236,93 eura a 692,- eur v prospech účtu uvedeného v exekučnom príkaze.

32. Žalobca výzvou zo dňa 15.07.2024 vyzval žalovaného na úhradu odúčtovanej sumy vo výške 1.928,93 eura v lehote do 7 dní od prevzatia výzvy. Žalovaný mu dlžnú sumu doposiaľ neuhradil. Žalobca preto voči žalovanému podal žalobu domáhajúc sa svojho nároku titulom náhrady škody. V priebehu konania žalobca uviedol, že jeho vzťah so žalovaným vyplýva zo záväzkovo-právneho vzťahu. V danej veci sa však súd stotožnil s tvrdením žalovaného, že odúčtovaním finančných prostriedkov v rámci exekučného konania predstavuje nárok žalobcu na náhradu škody, keď podľa žalobcu škoda mu vznikla protiprávnym konaním žalovaného. Pod pojmom škody treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom.

33. Súd predtým ako pristúpil ku skúmaniu opodstatnenosti samotného nároku žalobcu, zaoberal sa otázkou premlčania, ktorú námietku premlčania vzniesol vo veci žalovaný. Zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov.

34. Premlčanie je objektívnou skutočnosťou nezávislou na vedomosti veriteľa či dlžníka. Vyžaduje márne uplynutie premlčacej doby stanovenej zákonom spojené s nevykonávaním subjektívneho práva veriteľom. Podľa súčasnej právnej teórie i praxe samotným uplynutím premlčacej doby v spojení s nevykonávaním práva oprávneným subjektom sa na právnom vzťahu dlžníka a veriteľa v zásade nič nemení. Právo veriteľa (aj keď premlčané) naďalej existuje a povinnosť dlžníka splniť dlh naďalej trvá. Subjektívne právo veriteľa zostáva i po márnom uplynutí premlčacej doby vybavené nárokom ako kvalitatívnou zložkou subjektívneho práva zaručujúcou jeho vynutiteľnosť na súde alebo inom príslušnom orgáne, prípadne vynutiteľnosť svojpomocou oprávneného. Márne uplynutie premlčacej doby má za následok vznik oprávnenia pre dlžníka vzniesť pred súdom námietku premlčania a spôsobiť tak zánik nároku. Pokiaľ dlžník námietku premlčania skutočne účinne vznesie, dochádza v okamihu jej vznesenia k zániku nároku. V medziobdobí od okamihu, v ktorom sa právo premlčalo, do okamihu účinne vznesenej námietky premlčania ide o tzv. podmienený nárok, to znamená nárok, ktorý môže na základe námietky premlčania zaniknúť (Eliáš K. a kol. : Občanský zákoník – Veľký akademický komentár, 1. svazek. Linde Praha, a.s., 2008, str. 415).

35. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo

neprimeranej dobe nútené splniť svoje povinnosti. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tým dosiahnuť stav, v rámci ktorého sa už oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Následkom účinne vznesenej námietky premlčania v občianskom súdnom konaní je, že premlčané právo nemožno oprávnenému priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). S prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania súd posudzuje prednostne opodstatnenosť vznesenej námietky premlčania ešte pred prípadným zisťovaním výšky škody resp. nároku (porovnaj R 29/1983).

36. Pri právach na náhradu škody ustanovuje Občiansky zákonník premlčaciu dobu v § 106, a to kratšiu subjektívnu, v odseku 1, a dlhšiu objektívnu, v odseku 2. Ich začiatok je upravený odlišne. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba.

36.1 Podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Občiansky zákonník v tomto ustanovení viaže premlčanie práva uplynutím subjektívnej dvojročnej premlčacej doby na podmienku vedomostí poškodeného a) o škode (nie iba o protiprávnom úkone, či o škodnej udalosti) ako určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčíslieť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde; okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o škode sa pritom nemusí zhodovať s okamihom škodnej udalosti, či s protiprávnym konaním, b) o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, t.j. o zodpovedajúcom subjekte.

36.2 Pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá, treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného.

36.3 Objektívna premlčacia doba (ods. 2 § 106 OZ) je trojročná a len ak ide o škodu spôsobenú úmyselne platí desaťročná premlčacia doba.

37. V zmysle uvedeného sa súd primárne zaoberal námietkou premlčania uplatneného nároku vznesenou žalovaným. Žalobca vo veci potvrdil a vlastne aj sám spolu so žalobou doložil, že žalovaný dňa 18.01.2022 vyhotovil oznámenie o odúčtovaní peňažných prostriedkov na základe exekučného príkazu na vykonanie exekúcie príkazom pohľadávky z účtu v banke pod č. 433Ex 1378/2021 s tým, že odúčtovaná suma vymáhanej pohľadávky bola vo výške 1.236,93 eura. Vo veci žalobca potvrdil doručenie tohto oznámenia a rovnako aj oznámenia o odúčtovaní peňažných prostriedkov na základe exekučného príkazu zo dňa 15.06.2022, ktorým žalovaný oznámil žalobcovi, že na základe exekučného príkazu na vykonanie exekúcie príkazom pohľadávky z účtu v banke č. 433Ex 72/2022 odúčtoval sumu vymáhanej pohľadávky oprávneného vo výške 692,- eur v prospech účtu uvedeného v exekučnom príkaze.

37.1 Z uvedeného vyplýva, že žalobca sa dozvedel o odúčtovaní uvedených súm z oznámení žalovaného, ale tiež dorúčením upovedomenia o ukončení exekúcie vedenej pod sp. zn. 433Ex 1378/2021 doručenej žalobcovi dňa 07.02.2022 a upovedomenia o ukončení exekúcie vedenej pod sp. zn. 433Ex 72/2022 doručenej žalobcovi dňa 06.07.2022. Nakoľko žalobca vo veci si uplatnil nárok na náhradu škody podaním žaloby na tunajšom súde dňa 07.08.2024, urobil tak po márnom uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Preto súd vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného považoval za dôvodnú a žalobu zamietol.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods.1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. Vzhľadom na úspech žalovaného v predmetnom konaní, súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko nevzhliadol žiadne z dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa §

257 CSP, pre ktoré by bolo možné žalovanému, ako úspešnej strane náhradu trov konania nepriznať. Trovy konania v danom prípade pozostávajú z odmeny právneho zástupcu žalovaného za zastupovanie. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekučné konanie sa začína na návrh. Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. (§ 48 ods. 1,2 zák. č. 233/1995 Z.z.).

Návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu. Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 zák. č. 233/1995 Z.z.).